

# ناشنوایان و باغچه‌بان

مهشید لطیفی‌نیا

- با غچه‌بان با آموزش سه کودک کرولال در سال ۱۳۰۵ش، آموزش ناشنوايان را به صورت علمي در ايران پايه گذاري کرد.

علم افزایش محصلين قسمت جدیدی به ساختمان قدیم دبستان افزوده شد.<sup>۵</sup> در سال ۱۳۴۴ش. بنا به درخواست تمینه با غچه‌بان-

پيرنظر و با هزینه شخصي جواز تأسیس يك کودکستان غيردولتی کر و لالها بنام وي صادر شد.<sup>۶</sup> [سند شماره ۲]

ساخته شد.<sup>۷</sup> در ۱۳۲۳ به عنوان معلم روش باغچه‌بان در تعلیم و تربیت به روی دست جدید الفبا و نظارت بر تدریس در سراسر کشور یافت که امروزه به آن روش ترکیبی می‌گویند. در با تصویب‌نامه مخصوصی معرفی شد.<sup>۸</sup> [سند روش ترکیبی یا آمیخته TotalCommunication شماره ۱]

فعالیتهای مدرسه در ۱۳۲۸ و پس از تغییر موجود برای رفع مشکل زیان آموزی و هیئت مدیره به پیشرفت‌های قابل توجهی رسید و به گفتارخوانی استفاده می‌شود از ناشنوا

آموزش ناشنوايان در ايران در سال ۱۳۰۵ش. «باغچه اطفال» نام گرفت و تا ۱۳۱۷ دایر بود. توسط «جبار باغچه‌بان» پایه گذاري شد. نام باغچه‌بان در ۱۳۱۲ش. «دبستان کرولالها» اصلی وي جبار عسگرزاده بود و در ۱۳۶۴ش. را در تهران تأسیس کرده در همین راستا در ایروان متولد شد. تحصیلات خود را به

صورت قلبی در مساجد فراگرفت، در روزنامه «قفقاژ» خبرنگار بود و در «ملانصر الدین» نکاهی می‌نوشت و به مدیریت روزنامه نکاهی «لک لک» در ایروان رسید که پس از جنگ جهانی اول تعطیل شد. در آخرین سالهای جنگ

جهانی به عثمانی رفت و پس از چندی تحويلدار شهرداری و سپس فرماندار شهر «ایگدیر» گردید ولى باشکست دولت عثمانی تسلیم «داشناق» ها شد و به ایروان بازگشت و در جريان قحطی و مرض پس از جنگ با از دست دادن والدین خود در ۱۳۹۸ش. راه سرزمین پدری را دریش گرفت.<sup>۹</sup>

فعالیتهای باغچه‌بان در داخل کشور در زمینه‌های فرهنگی، اجتماعی و سیاسی قابل بررسی است، باغچه‌بان در درجه نخست آموزگار بوده است. او پس از آن که با تحمل خدمات فراوان به وطن بازگشت در دبستان «احمدیه» مرند به تعلیم و تدریس پرداخت. روش تدریس وی تازگی داشت در ۱۳۰۳ش. به دستور رئیس فرهنگ وقت اولین کودکستان ایرانی را در تبریز به نام «باغچه اطفال» تأسیس کرد و نام خود را از عسگرزاده به باغچه‌بان تغییر داد. نخستین اقدام وي برای آموزش افراد کر و لال تأسیس کلاسی در همان باغچه اطفال در ۱۳۰۵ش. به منظور آموزش سه کودک کر و لال بود. مرحوم رشیده پیشگام آموزش نابینایان ایران از مدرسه لالهای باغچه‌بان دیدن کرد رشیده با وجودی که قدر خدماتش ناشناخته بود و بدون امکان تأسیس يك دبستان نابینایان در آستانه قم به طور منزوی زندگی می‌کرد.<sup>۱۰</sup>

در سال ۱۳۰۶ اعانه «باغچه اطفال» توسط دولت قطع شد ولى در ۱۳۰۷ پس از انتقال به شیراز کودکستان تأسیس کرد که در ۱۳۱۲ش.



با غچه‌بان - تبریز ۱۳۰۳ بر روی تخته‌سیاه نوشته شده: من جاورد در مدت پنج ماه تمام از معلم خود میرزا جبار الفبا یاد گرفته حالا با دست خود به معلم معترم تبریز می‌گریم.  
گنجینه اسناد / ۸۷

• از اختراعات با غجه‌بان یکی «گوش استخوانی» است که با آن فرد ناشنوای قادر به شنیدن می‌باشد. این اختراع را ۳۷ سال بعد در لوس‌آنجلس امریکا تکمیل کردند.

• در سال ۱۳۱۲ اش اولین دبستان کروکویل‌ها در تهران توسط با غجه‌بان تأسیس شد.

من خواهد با گفتن هر کلمه علامت مخصوص هر کلمه را با الفای دستی «اشاره» کند به این سبب به ناشنوای حرف زدن، گفتارخوانی، الفای دستی و زبان اشاره توأمی یاد داده می‌شود.<sup>۶</sup> با غجه‌بان آثار متعددی دارد که برخی از آنها چاپ نشده است. مجموعه آثار چاپ شده و نشده با غجه‌بان به قرار زیر است:

۱. زندگی کودکان، ۱۳۰۸، شیراز
۲. گرگ و چوبان، ۱۳۰۸، شیراز
۳. پیر و ترب، ۱۳۱۱، شیراز
۴. خانم خزوک، ۱۳۱۱، شیراز
۵. بازجه‌دانش، ۱۳۱۱، شیراز
۶. دستور تعلیم الفای، ۱۳۱۲، وزارت فرهنگ
۷. بادکنک (شعر)، ۱۳۲۲، تهران

۸. الفای خودآموز برای سالمندان، ۱۳۲۶

تهران، علی اکبر علی

۹. بروانین کتابی، ترکی، ۱۳۲۶، تهران

۱۰. الفای، ۱۳۲۷، علی اکبر علی

۱۱. اسرار تعلیم و تربیت، ۱۳۲۷، علی اکبر علی

۱۲. الفای با غجه‌بان، ۱۳۲۹، وزارت فرهنگ

۱۳. برنامه کاریکاله، ۱۳۲۹، وزارت فرهنگ

۱۴. علم آموزش برای دانشسرای مقدماتی، ۱۳۲۹، علی اکبر علی

۱۵. الفای سریازان، ۱۳۲۹، تهران

۱۶. کتاب اول ابتدایی، ۱۳۲۰، علی اکبر علی

۱۷. ریاعیات با غجه‌بان، تهران

۱۸. کتاب اول ابتدایی، ۱۳۲۵، بنگاه مطبوعاتی سعادت

۱۹. خیام آذربایجانی، ۱۳۲۷، تهران (ترکی با حفظ حکمت، اینجهمد، یا شارکمال<sup>۷</sup>)

از اختراقات با غجه‌بان می‌توان از ساخت «گوش استخوانی» یا «تلنگنگ» را نام برد که در ۲۲ اسفند ۱۳۱۲ در سازمان ثبت

اختراقات به شماره ۱۱۸ به ثبت رسید. این گوشی به فرد ناشنوای این امکان را می‌داد که از

کوکائین بر دنیا آرزو دارم، ۱۳۲۵، تهران

۲۰. درخت مروارید، ۱۳۲۷، علی اکبر علی که در ۲۲ اسفند ۱۳۱۲ در سازمان ثبت

اختراقات به شماره ۱۱۸ به ثبت رسید. این گوشی به فرد ناشنوای این امکان را می‌داد که از

کوکائین بر دنیا آرزو دارم، ۱۳۲۵، تهران

۲۱. روش آموزش کرکولالهای، ۱۳۴۲، تهران

۲۲. حساب، ۱۳۴۴، تهران

۲۳. من هم در دنیا آرزو دارم، ۱۳۴۵، تهران

۲۴. بابابر فی (برنده جایزه بهترین کتاب کودکان از سوی کانون پرورش فکری کودکان و نفر از پژوهشکاران دانشگاه کالیفرنیا در لوس‌آنجلس

تکمیل کردن).<sup>۸</sup>

با غجه‌بان علاوه بر اختراق گوشی گنگ اختراقات و کشیفات دیگری نیز انجام داده است که عبارتند از:

– کشف و اختیار روش شفاهی در تعلیم ناشنوایان ایران

– کشف خواص صوتها و تقسیم‌بندی آنها

– اختراق الفای دستی که مبتنی بر دسته‌بندی اصوات است.

– اختراق و تهیه وسایل مختلف بصری برای تدریس ناشنوایان

– روش حساب ذهنی ناشنوایان<sup>۹</sup>

با غجه‌بان در ایجاد و تأسیس امکانات تازه بسیار پر تلاش بود. فعالیتهای وی در زمینه اجتماعی به شرح زیر است:

– پیشنهاد تأسیس آموزشگاهی نمونه به نام «بنگاه پرورش آموزگار»

– تأسیس جمعیت‌های خیریه از قبیل «جمعیت حمایت کودکان کرکولاله و کور» که از فروردین

۱۳۲۵ شروع به فعالیت کرد و «جمعیت سلام»

با غجه‌بان

۲۶. شیر و با غبان (درباره تعلیم الفای)

۲۷. ترجمه آثار ترکی سه منظمه از ناظم

خیام آذربایجانی، ۱۳۲۷، تهران (ترکی با حفظ حکمت، اینجهمد، یا شارکمال<sup>۱۰</sup>)

از اختراقات با غجه‌بان می‌توان از ساخت

«گوش استخوانی» یا «تلنگنگ» را نام برد

که در ۲۲ اسفند ۱۳۱۲ در سازمان ثبت

اختراقات به شماره ۱۱۸ به ثبت رسید. این

گوشی به فرد ناشنوای این امکان را می‌داد که از

کوکائین بر دنیا آرزو دارم، ۱۳۲۵، تهران

۲۰. درخت مروارید، ۱۳۲۷، علی اکبر علی که در ۲۲ اسفند ۱۳۱۲ در سازمان ثبت

اختراقات به شماره ۱۱۸ به ثبت رسید. این گوشی به فرد ناشنوای این امکان را می‌داد که از

کوکائین بر دنیا آرزو دارم، ۱۳۲۵، تهران

۲۱. روش آموزش کرکولالهای، ۱۳۴۲، تهران

۲۲. حساب، ۱۳۴۴، تهران

۲۳. من هم در دنیا آرزو دارم، ۱۳۴۵، تهران

۲۴. بابابر فی (برنده جایزه بهترین کتاب کودکان از سوی کانون پرورش فکری کودکان و نفر از پژوهشکاران دانشگاه کالیفرنیا در لوس‌آنجلس

تکمیل کردن).<sup>۸</sup>

با غجه‌بان علاوه بر اختراق گوشی گنگ اختراقات و کشیفات دیگری نیز انجام داده است که عبارتند از:

– کشف و اختیار روش شفاهی در تعلیم ناشنوایان ایران

– کشف خواص صوتها و تقسیم‌بندی آنها

– اختراق الفای دستی که مبتنی بر دسته‌بندی اصوات است.

– اختراق و تهیه وسایل مختلف بصری برای تدریس ناشنوایان

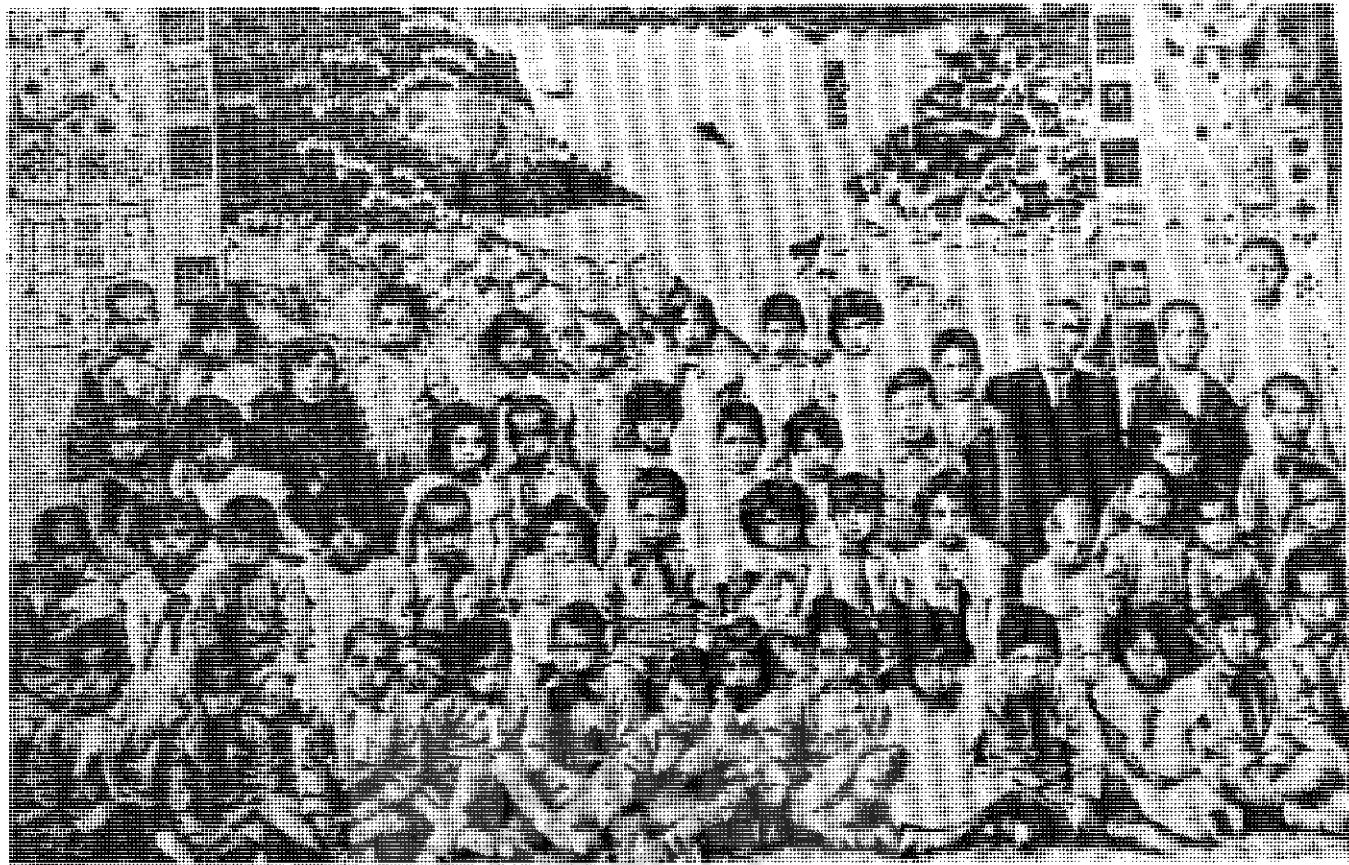
– روش حساب ذهنی ناشنوایان<sup>۹</sup>

با غجه‌بان در ایجاد و تأسیس امکانات تازه بسیار پر تلاش بود. فعالیتهای وی در زمینه اجتماعی به شرح زیر است:

– پیشنهاد تأسیس آموزشگاهی نمونه به نام «بنگاه پرورش آموزگار»

– تأسیس جمعیت‌های خیریه از قبیل «جمعیت حمایت کودکان کرکولاله و کور» که از فروردین

۱۳۲۵ شروع به فعالیت کرد و «جمعیت سلام»



با غجه‌بان و همسرش در اولین کودکستان ایران در تبریز ۱۳۰۳



با غجه‌بان در حال شان دادن طرز کار دستگاه اختراعی خود به یکی از استادان خارجی



باغجهان در کنار اولین دسته دانش آموزان خود در سال ۱۳۶۲ در تهران

سراسر کشور وارانه روش‌های آموزشی نویرای عرضه از وضعیت تنگین امروزی فرهنگ ایران و «جمعیت حمایت از آموزگاران» باعجهبان‌ها مஜین به عنوان مدیر هیئت عامله کرولا لاه او بزرگ‌سالان بود. البته این مجله تنها یک و عیوب شرمگین مدارس بیشتر از این سخن جمعیت‌های فوق الذکر دعوت‌های همگانی نشریه فرهنگی نبود، بلکه به تحلیل اوضاع بگویم و شرح بدhem... این همه تشنج و اختلاف متعددی را با هدف انجام امور خیریه و سیاسی داخلی و خارجی نیز می‌پرداخت ولی فکر و عقیده که در ملت ایران دیده می‌شود و کمک‌های مالی به افراد «کرو لال و کور» می‌توان گفت که حتی استقدادات سیاسی موجب سلط‌پیگانگان بر این کشور است از انجام می‌داده است.<sup>۱۰</sup> [سند شماره ۳]

باغجهان از موضع فرهنگی بوده است. در ضمن برای کودکان کر و لال بی‌بصاعت وی در شرح نواقص دبستانها بدین مضمون که شبانه‌روزی رایگان در همان محل دبستان در نظر اطفال دسته دسته روانه مرض خانه می‌شوند، گرفت شخصاً آنها را تعلیم می‌داد و بر امر مدرسه آب ندارد و از مخربگی منظره‌اش مانند آموزش سایر معلمان نیز نظارت داشت. وی در کاروان‌سراهای قدیمی است و خطر جانی که نیست، فرزندان شما وسیله تأمین معاش دزدان و غارتگران دارالجهل و دارالفساد هستند، این‌ها بی‌غله‌هایی است که استعداد خدایی انسان را در آن جا ضایع می‌کنند...<sup>۱۱</sup>

درباره دخالت‌های بیگانه در امور ایران اجتماعی باغجهان بود، وی در ارائه نظریات و عمر خود را در اطاقه‌های تنگ و تاریک و ابداعات فرهنگی همواره با دانشمندان آن زمان مرضیخانه‌ها تلف کنند آموزگاران حق از جمله دکتر هشت‌رودی و احمد آرام مشورت اصلاح طلبی نداشته باشد و هرگاه بخواهند از مظالم فرهنگ گفتگو کنند به زور سرتیزه می‌کرد.

یکی از اهداف انتشار مجله زیان حرفاش را در گلو بند بیاورند...<sup>۱۲</sup> و در جای دیگر ایجاد هماهنگی بین آموزگاران می‌نویسد: «خدمتگزار میل ندارم که در این وسیله مطبوعات افکار خود را منتشر می‌کنم

خیلی در تعجب هستیم. این‌ها ظاهراً دعوی «خورشید خاموشان» ایران جبار با غجه‌بان در نمایشنامه نوشته است. از جمله این کتابها استقلال دارند ولی در باطن برای ایران قیم غروب روز جممه چهار آذر همان سال «خورشید ما خاموشان» و «آدمهای سنگی» می‌می‌تراشند از یک طرف خواهان استقلال‌اند و از درگذشت. پس از مرگ وی در ۱۳۴۷ با تشکیل باشد.<sup>۳</sup>

■ جهتی آن را با ضمانت دیگران مفید می‌سازند... «دفتر آموزش دانش آموزان استثنایی و به طور کلی تضمین استقلال و یا کلمات فوق العاده» در وزارت آموزش و پرورش تدریجاً (یک جانبه- دو جانبه) از این قبیل کلماتی است مراکز آموزشی و پرورشی ناشنوایان در

پابویسها:

۱. خصیه اطلاعات، ۱۲۸ هزار روز تاریخ ایران و جهان.
۲. انتشارات اطلاعات، بدون تاریخ، خاطرات دستنویس با غجه‌بان ص ۱۱۹-۱۱۷.
۳. نشریه زبان، سال اول، ۱۳۲۳، شماره ۱، صفحه ۹.
۴. سازمان استاد ملی ایران، استاد نخست وزیری، نشره تنظیم ۱۶۰۰-۳ و نیز سند شماره پک.
۵. خصیه اطلاعات، ۱۲۸ هزار روز تاریخ ایران و جهان، ص ۱۱۹-۱۱۷.
۶. سازمان استاد ملی ایران، استاد آموزش و پرورش، سری ج، شماره تنظیم ۱۰۳۶ و سند شماره در.
۷. اطلاعات علمی، شماره ۱۸، صفحه ۴۰.
۸. نامنی اثاث و همچنین اختراقات در اطاق شخصی مرحوم با غجه‌بان در مدرسه شماره یک ناشنوایان با غجه‌بان موجود است. در تهیه بعضی مطالب همکاری آقای ابراهیمیان کرنستانی و سایر همکاران محترم ایشان در مدرسه شماره یک واقع در خیابان اسدآبادی منید واقع گردید و موجب سپاس است.
۹. به تقلیل از زندگی‌نامه با غجه‌بان در خصیه اطلاعات، ۱۲۸ هزار روز تاریخ ایران و جهان، بدون تاریخ، ص ۱۱۹-۱۱۷.
۱۰. اطلاعات، ۸/مهر/۱۳۷۱، شماره ۱۹۷۲۸.
۱۱. استاد نخست وزیری، شماره تنظیم ۱۱۰۰-۳ و سند شماره ۲.
۱۲. استاد نخست وزیری، شماره تنظیم ۱۱۰۰-۴ و سند شماره ۴.
۱۳. نشریه زبان، شماره ۱۱، ص ۳۹.
۱۴. نشریه زبان، شماره ۱۱، ص ۴۶.
۱۵. نشریه زبان، شماره ۱۲، ص ۲.
۱۶. نشریه زبان، شماره ۱۱، ص ۲.
۱۷. نشریه زبان، شماره ۱۱، ص ۵۵.
۱۸. مأخذ قبلی، ص ۵۵.
۱۹. نشریه زبان، شماره ۱۶، ص ۱۵.
۲۰. اطلاعات علمی، شماره ۱۸، ص ۴۹.
۲۱. استاد آموزش و پرورش، سری ج، کودکان استثنایی، شماره تنظیم ۱۰۳۶ و سند شماره ۵.
۲۲. اطلاعات علمی، شماره ۱۸، ص ۴۹.
۲۳. اطلاعات، ۲۲/تیر/۱۳۷۱، شماره ۱۹۶۶۴.

که سیاستمداران وطن‌دوست ایران در نتیجه شهرستان‌های مختلف کشور تشکیل گردید.<sup>۴</sup> تأثیری که ذهن آن‌ها را اغفال کرده به زبان در سال ۱۳۴۹ ش. «دفتر امور دانش آموزان رانده‌اند، و گرنه کلمه (ضمین) با کلمه استثنایی و فوق العاده» به «دفتر امور کودکان (استقلال) ترکیب‌پذیر و سازگار نیست مگر در استثنایی تفسیر نام یافته<sup>۵</sup> [سند شماره ۵] تا سال ۱۳۵۷ مجتمع آموزشی ناشنوایان با غجه‌بان اداره امور خود عاجز باشد باید در تحت سریرستی یک شخصی مقتدر زندگی کند و دیگر قومنی که از رشد سیاسی و اجتماعی محروم است اداره امور سیاسی او به دست یک قوم مقنن سپرده می‌شود، پس مقصود حقیقی نویسنده‌ای که می‌نویسد استقلال ایران تضمین شده همان نیست که از ظاهر آن استبطان می‌شود زیرا دنیا می‌داند که تاریخ استقلال ایران خیلی قدیمی‌تر از استقلال آن‌هاست که می‌خواهد استقلال ایران را تضمین کنند و هرگز محتاج به تصدیق یا تضمین دولتی نمی‌باشد.<sup>۶</sup>

● با غجه‌بان در تعلیم و تربیت ناشنوایان به روشنی دست یافت که امروزه به آن روش ترکیبی می‌گویند. در این روش به ناشنوایان حرف زدن، گفتار خوانی، الفبای دستی و زبان اشاره توأم‌ایاد داده می‌شود.

در سال ۱۳۶۳ «مجتمع آموزشی ناشنوایان با غجه‌بان» کلیه امور اجرایی آموزش و پرورش ناشنوایان را در سطح استان تهران (کرج، شهریار، نظرآباد، ساوجبلاغ، ورامین، قم، شهر ری) به عنده گرفت و تاکنون ۲۶ واحد آموزشی در مقاطع مختلف تحصیلی و در شهرستان‌ها بیش از ۱۶ واحد آموزش کودکان استثنایی و ۲۰ واحد آموزشی ضمیمه تعلیم تربیت ناشنوایان را عهده‌دار می‌باشد.<sup>۷</sup> هنرمندان بالارزشی میان ناشنوایان وجود دارند که با تمریناتی طاقت‌فرسایر از هنرمندان عادی به خلق آثار هنری (نقاشی، شعر، هنرهای دستی، موسیقی، شاتر، بانتومیم، سرود، نمایشنامه نویسی، بازیگری، کارگردانی و...) توفيق یافته‌اند. از جمله می‌توان از حسن خوشنوشت در زمینه پانتویم، میترا محمودی کارشناس ارشد رشته روانشناسی بالینی و صاحب کتاب شعر «گندم...نان» و کامران رحیمی از شاگردان مرحوم با غجه‌بان را نام برد که تاکنون بیش از ۲۰

تعداد محدودی (۴۹۲ نفر) از جامعه بیست هزار نفری معلمین وقت از آن بهره می‌گرفتند.<sup>۸</sup> در بسیاری از مدارس نشریه به معلمین نمی‌رسید و سال بعد به اداره مجله برمی‌گشت، در توضیح تأثیر چاپ شماره‌های بعدی مجله و احیاناً تعطیلی آن با غجه‌بان می‌نویسد: «کشور ما وضعیت عادی نداشته ممکن است آن‌ها (آموزگاران) گرفتارتر از من بوده باشند، مثلاً مجله‌هایی که در اول بهمن ماه ۱۳۲۴ فرستاده شده در اسفندماه ۲۵ برگشته و روی آن‌ها نوشته‌اند «گیرنده نیست» و تمام روزنامه‌ها هر یک که مانند من بی‌پشتیبان بوده‌اند به روزگار من بوده‌اند.<sup>۹</sup> از گفته‌ها و نوشته‌های با غجه‌بان شدت نارضایی و ناراحتی وی را از امور فرهنگی، سیاسی در می‌باییم.

در سال ۱۳۴۵ تخصیص بودجه خاص و مستقل به آموزشگاه‌های کرو لاله‌ای با غجه‌بان، امکانات توسعه آن‌ها را فراهم آورد.

سـکـرـیـتـرـیـا